

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Published three times a week by the Ukrainian Labor News Ass'n.
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
 Winnipeg, Man.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень:
 у вівторок, четвер і суботу.
 Видає Товариство "Українських Робітничих Вістей".
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

Непомічених в газеті рукописів не звертається, хіба що дописувачеві виразно зазначити, що бажав звороту свого рукопису на случай його непомишлення та залучити поштовий стемпел на його переписку.

СОЮЗНИКИ ЦІЛУЮТЬСЯ І ЗУБАМИ СКРЕГОЧУТЬ.

Ще не зовсім прогомів похвальний крик європейської і американської буржуазії з приводу успішного закінчення міжлітньої репараційної конференції в Лондоні, а вже преса доносить про нову гризню між британськими та французькими імперіалістами. За яке лихо вони знову гризуться? — спитає здивований читач.

Старе це лихо, за яке гризлися вони до конференції і будуть гризтися та вовкати за нього до тої пори, поки працюючі маси не наженуть їх теж раз на завжди. Гризуться далі за торговельну перевагу в Європі і першество в пануванні над нею.

Довго гризлися Франція і Англія, дві економічні суперниці в Європі, що по знищенню Німеччини, своєї третьої гриної конкурентки, ніколи не зможуть погодитися, аж змінався між них всемогутній американський фінансист Морган і порадив, щоб погодилися хоч на який час, ради спільного рятунку перед наріваючою пролетарською революцією. Ми вже писали про те, як Морган погодив їх на умовах, що за його грошеву допомогу і старання при замиренню, має бути віддана Німеччина під його контроль і вивісок, з якого будуть також користуватися його спільники, англійські, французькі і інші капіталісти. При цьому навіть німецьким капіталістам перепадає їхня пайка. Словом в плані Морганового планця Доса, або так званої комісії експертів, забезпечений як найбільшій вигодою Німеччини міжнародним Капіталізм на чолі, з Морганом, котрий намагається стати паном над Європою.

Погодились на цей план, хитрі французькі капіталісти, що ввели, наперевки на свого "радикального" прем'єра Ерріо, астеречі собі право ще хоч рік тримати своє військо в Руруці, почали адити нові торговельні умови між Францією і Німеччиною з ціллю здобути для себе контроль над деякими німецькими індустріями, головню текстильною і залізною, що вийшло б на серйозну торговельну шкоду Великій Британії. Це й стало безпосередньою причиною нових отверго-ворожих виступів оборонців британських капіталістів.

І хто, ви подумали-б, перший заговорив про цю справу? Не хто инший, як ослаблений королівський соціаліст Сноуден, міністер державного скарбу. Його то середу серце заболіло за інтереси британських капіталістів і він виступив в "Манчестер Гардіан" з пересторогою, зверненою до британських індустріалістів, в якій він вказує, що французькі промисловці плянують економічну контролю певних німецьких індустрій, якої вони добиваються політичним шляхом, при допомозі своїх політиків. "Начерк торговельної угоди (між Францією і Німеччиною). — Редс" — каже Сноуден — є для Великої Британії торговельною загрозою найсерйознішого характеру".

Сноуден зовсім слушно лякається за своїх панів-капіталістів, інтересам котрих він служить, що французькі капіталісти намагаються створити французько-німецький торговельний союз, на шкоду і проти інтересів британських капіталістів. Він погрожує Франції, що вона буде мусіла платити свої довги Великій Британії точно і регулярно, як що буде наступати британським капіталістам на цю. Цим бичем, на думку Сноудена, Велика Британія зможе бити Францію за її пакооти.

Заява Сноудена викликала різкі коментарі в французьких урядових кругах і пресі. Загальна думка французької преси така, що Велика Британія хоче, щоб між Францією і Німеччиною не було ніколи призначних відносин, щоб вони сварилися, бо на цьому користають британські торговельні інтереси. Часоміне "Темп" з'являю акциде Британській Імперії, що вона завжди супротивляється себе цілому світові і що це викликає тільки зло і загрозу цивілізованому світові. А заключення виводить французька преса таке, що власне Франції вкрай потрібно промислового і торговельного союзу з Німеччиною, про що найкраще свідчить заява Сноудена.

Ця нова гризня за панування над Європою тільки підтверджує це, що говорять комуністи про небезпечку нових збройних порухів між капіталістичними державами, новою, далеко страшищою чим минула війна, людської рани. До нової пригрозюються імперіалісти всіх капіталістичних країн. Заобігати їм можуть тільки працюючі маси поваленням капіталізму.

МОРГАН І ЙОГО МІЖНАРОДНІ СПІЛНИКИ.

Теперішній фінансовий король Дж. С. Морган, це син помершого фінансового короля Дж. П. Моргана.

Старий Морган вибився на перше місце в фінансовому світі під час кризи в 1907 році. Коли всі фінансисти, крім нього, опинилися в тяжкому положенню, він тоді запропонував правительству Пуанкаре, позичив їй на короткий речинець сто мільонів доларів. Тепер він позичає німецьким капіталістам на довгий речинець чотириста мільонів золотих марок, на підкотованих ним умовах. Це видвинуло його відразу на безперечного фінансового короля.

Син його, Дж. С. Морган, робить півні та саме в Європі, коли вона вже опинилася над берегом пропасті з своїм капіталізмом. Коли Франція опинилася в скрутному положенню, він, щоб ратувати Франк від обсединення, з огляду ратувати правительству Пуанкаре, позичив їй на короткий речинець сто мільонів доларів. Тепер він позичає німецьким капіталістам на довгий речинець чотириста мільонів золотих марок, на підкотованих ним умовах. Умови ці, це просто економічна (а з нью і політична) контрола цілої країни: контрола фінансів, індустрій, залізниць, часу праці робітників (продовження годни праці) і т. д. Словом, повернення країни в визискувану кольонію.

Морган ділиться зисками з своїми міжнародними спільниками, головню з англійськими і французькими капіталістами. Він має три головні банкові фірми: "Дж. П. Морган і Ко.", в Нью Йорку, Морган, Грінфілд і Ко., в Лондоні і "Морган, Геріо і Ко.", в Парижі. Крім цього його спільники є директорами

ніших банків, торговельних та індустріальних фірм і при їхній допомозі Морган контролює ці фірми.

З цього легко собі уявити, який великий вплив має цей фінансовий король, не тільки в Злуч. Державах, але й в цілому світі. Він і його спільники, міжнародні банкіри, контролюють буржуазні правительства і диктують їм свою волю. Їхні представники в Австрії і Угорщині, наприклад, це диктатори, що мають права не допускати ухвал законів, які є некорисні для міжнародних банкірів. В дійсності вони самі мають право наставляти закони.

Не хоче французьке правительтво послухати цих фінансових піратів з Морганом на чолі, без огляду на те, чи то правительтво Пуанкаре, чи Ерріо — вони натиснуть за довги і пішов франк в долину, а з ним і непослушне правительтво. Це саме відноситься і до інших буржуазних правительств, що заджені в Морган і Ко.

Одному тільки Союзній Радянській Соціалістичній Республіці не вдалося міжнародним банкірам підкотовувати своїх умов і покрити радянську владу своїм воїм, хоч вони дуже намагалися це зробити під час англійсько-радянських переговорів. Цілу Європу зробили вони одною своєю кольонією, за виїмком Союзу Радянських Соціалістичних Республік. Бо там трудове населення звільнене від капіталістичного ярма і не нагне воно вже більше своєї шиї в нього.

Працюючі всіх буржуазних країн теж освободяться з під панування і визиску Моргана і його міжнародних спільників-банкірів, коли зроблять те саме, що зробили працюючі С.Р.С.Р.

НАЦІОНАЛЬНІ МЕНШОСТИ НА ТЕРИТОРІЇ РСФСР.

(Письмо з Вороніжк до Стів. У. Р. Д. в Вінніпегу.)

До Стів. У.Р.Д. в Вінніпегу напісло письмо від українського клубу ім. Т. Г. Шевченка в Вороніжці, яке цікаве тим, що свідчить, як радянська влада дає про культурний розвиток національних меншостей. В письмі цим говориться про Українців, що живуть в Вороніжці, тобто на території не Радянської України, але Р.С.Ф.С.Р. і становлять там національну меншість. Подаємо письмо в цілості.

Шановні Товариші! З далекого російського міста посилаємо Вам дружнє привітання.

Ми, Українці, південної частини Вороніжчини, яка має більш мільона Українців, з 1921 року у місті Вороніжці об'єднані в українському клубі ім. Т. Г. Шевченка. Ми рахуємося національною меншістю Росії і, об'єднувшись, даємо про розвиток рідної культури, освіти серед Українців, що тимчасово перебувають у Вороніжці. Наш радянський уряд дає і про освіту на південних повітах Вороніжчини. В середніх школах уже викладається українська мова, з'являються українські школи. Справа поширюється, але клуб український тільки один, щоб то наш. Живемо ми дуже не по багатому. Наш край, як відомо Вам, багато винис на плечах рідних виїн, голодування та хороб. Це все згодом виправиться, коли наше господарство налагодиться. Наш клуб має 150 членів (учні, червоноарміїці, студенти, робітники, службовці). Зараз літом, як звичайно, у нас, праця притихла, але починається з осені. Бувають у нас вистави, є у нас хор, відбуваються лекції та доклади. Передплачуємо всього один часопис, — "Вісти", що видається у Харкові. Маємо невеличку і дуже невеличку бібліотеку, всього на 200 книжок, з яких одна-дві брошури. В країні доларів Ви мабуть живе краще матеріально. Умов нашої праці Ви не зрозумієте. Листувалися-би з Вами і частіше, та дуже далеко закинула Вас лиха доля. Нам цікаво знати, як Ви живете, як іде культурна робота. У другому листові, як що ми будемо певні, що Ви першого одержите, ми Вам напишемо докладніший про наше життя. До речі, ми-б Вам були дуже вдячні, як би Ви надіслали нашому клубові своїх книжок та журналів. Надіслати грошей не можемо, бо не маємо, а збільшити бібліотеку якось треба. Життя примушує шукати скрізь шляхів, коли взяли не себе кермувати справою розвитку української культури. Дожидаємо від Вас листа і літератури. (Тут подано адресу, а далше дописка.)

З повагою до Вас,
 Е. Сопик,
 голова клубу.
 Члени: О. Бойко,
 О. Павленко.

Р. С. Прочитали ми Вашого листа, якого Ви надіслали т. Петровському і це надало сміливості написати Вам.

РИПИНДІ В АЛЬБОМ.

Є підяки яких бють,
 Яким в пилу всі пльовуть,
 Але, приржені, вони
 В п'яті ховають свої дні.
 М. Лермонтов.

Давно жив Лермонтов, давно він і писав. Це в часах Т. Шевченка. Але так, як і Шевченкові твори, коли перегадаєш, то бачиш, що вони написані не на адресу теперішніх жовтобланих "недолюдків, дітей юродивих", так само наведені вгорі чотири стрічки Лермонтова не на адресі написані навмисно до Рипинді з "Укр. Голосу".

Бачите, "недолюдики, діти юродиві", "раби з кокардою на лобі", Рипинді — є в кожній народності. Тільки, по правді сказавши, таких підленьких і одночасно дуреньких, яких видава з себе українська "інтелігентська" жовтобланих годі навіть між іншими народами.

Які обставини, такі й люде. А обставини української жовтобланих "інтелігентів" такі незавидні. В Європі її викликали з міністерських передлюдей, як непотрібну ганчірку, в Канаді її також рветься.

Рветься по всіх швах. Замалував "Укр. Голос" за комуністами і сказав до своїх читачів: "складайте на пресо-вий фонд". Стежить, каже, за цим місцем, а ми будемо тут містити всі жертви. І заівах з тими "жертвами" на першу сторінку. А читачі йому здо-

ні одного сайського інтелігента не буд-на зборях. Слушно могли селені числені зборні обурюватися, що інтелігента не інтересується найважливішою справою Українського Народу — "Сколом".

Ще літство і літство інтелігентів мусило публічно підкотовувати".

Стільки "Новий Час" про галицьку селянську інтелігенцію. Шкільні справи рішаються, зібралася громада селянських делегатів від поверх двайцятьох сіл, а інтелігенція — хоч поспіши! "Ані одного академіка, ані одного учителя, ані одного сільського інтелігента". Є чого тобі, Рипинде, вхопившись за голову, кричати: "Ой, Боже, Боже, на що та наша Галичина зійшла!". Не Галичина, Рипинде, але ваша інтелігенція, зійшла на дси. Ти радиш "вигнати її, вистріляти".

Як хочеш. Хай тобі греко-православний бог допомагає. А я хіба таки за Лермонтовим скажу:

Є підяки яких бють,
 Яким в пилу всі пльовуть,
 Але, приржені, вони
 В п'яті ховають свої дні.

Залиши, Рипинде, цей вершик собі в Альбом. Для тебе я його перекавав... І плати не вимагаю.

М. Лермонтов.

БІЛЬШОВИКИ НА ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ.

(Від нашого кореспондента з України.)

Нашим "ура-патріотам" не передивились! Бодит українське "патріотичне" серденько... Де-ж пак: найсильніша Польща гине. Більшовики не тільки на Західній Україні, але й у самій Варшаві отте "галайтайт зольшевичене", гайдамаки — не дають панам спокою...

Наш укр. посол із сойма, тов. Скрипа 17. липня ц. р. багато виголозив неприємних речей для делікатного панського вуха.

Згадавши про карні експедиції проти селян та взагалі пропанську опіку, коли "добра" шляхта, замисль шкід, дає нам кормиши (що-ж — коли польський консулят торгував горілкою у Злуч. Державах Америки, то чому вже по делікатному шинків не запровадити в себе під "блям орлем"? та констатуючи повне банкрутство політики шляхетської, — український посол зазначив, що один є тільки вихід з тяжкого положення. (Уривок промови тов. Скрипи, виголошеної з соймової трибуни, подаємо за стенограмою.)

"І якщо робітники і селяне хочуть позбутися цієї неволі, мають до того тільки одну дорогу: повалення пануючої буржуазії! Тільки влада робітників і селян відбере без винку від панів землю та владу її селянам. Тільки влада селян і робітників відбере від капіталістів їхні фабрики і банки та зробить з них суцільні варшави. Робітничо-селянська влада допоможе пролетаріям масам, поневоленого польського послідочним класам народу — ринати самому про свою долю: допоможе злучитися з його рідними Радянськими Республіками. Робітничо-селянська влада допоможе кінцєм всякому національно поневоленню, даде до порозуміння зі всіми народами і таким чином положить кінцєм зброєнням і

Шо-ж, шасті патріотам і в Польщі верховодити, а нашим братчикам — більшовикам, коли на Західній Україні скоріше радянський дустрій заводити.

М. Луцкевич.

ПІД ПАТОЮ ПОЛЬСЬКОЇ ШЛЯХТИ.

Економічна криза в Польщі поглиблюється з кожним днем. Капіталісти користуються кризою й перейшли в наступ на робітничу класу. Польські соціал-угодовські партії ведуть політику підтримки капіталістів. Робітничка маса, на власному досвіді переконавшись у брехливості соціал-угодовських клівачів, масами залишає соціал-угодовські партії й переходить до комуністів. Навіть буржуазна преса не може утаїти того факту, що загнана у підпілля польська комуністична партія міцніє з кожним днем. Замісць розгрому комуністичної партії, пришов зріст впливу польських комуністів в робітничу масу.

Цькування комуністів. "Газета Варшавська", орган правого крила народних демократів пише: "Хто уважно слідкує за політичним та громадським життям Польщі, той не може не відзначити цілої низ-

ЧЕРВОНІ ІСКРИ

Коли у французькому парламенті відбувалася боротьба з президентом республіки Мілераном, один посол селянин, отримав з дому телеграму такого змісту:

"Приздай, бо теля небезпечно хоре".

Посли казали йому, щоб не їхав, бо завтра рішення справа президента Франції. Селянин подумав і сказав:

"Тепер телята дорожчі за президентів".

І поїхав.

Мексіко дістало запрошення вступити в "Лігу Націй". Може аж Мексиканці розбуржують цего міжнародного мерця.

Німецький уряд вислав до "Ліги Націй" ноту, що відкидає "взаємну гарантію роззброєння", а домагається примусового всевітнього роззброєння.

Цікаве домагання це примусове роззброєння. Тільки як його розвести. Ну, скажимо, Франція ніяк не хоче роззброїтися? Тоді треба заставити її примусово. Треба озброїти Німеччину і вона силою зброї повинна заставити Францію роззброїтися.

Так Німеччина — Франція, Злучені Держави — Японія, Англія — Італія, Югославія — Болгарія, Чехословакія — Польща... І вибде збройне всевітнє роззброєння.

Югославський уряд не знає, що робити зі своєю державою: чи лішити її централізованою, чи завести федеративну систему.

Лихо з тими хоружими на величкі буржуазними урядами маленьких держав. Перше зажеруть, потім стані ім перекр горла і не знають, що робити: винюдити чи давитися. По моему — давитися панове. Менше буде з вами клопоту робітникам і селянам.

Репорт. — Маю честь донести, що його бувше високопревосходительство генерал-майор імператорської царської армії Василь Ячеславський є тепер низькоходительством. Він є вачменом (сторожом) в електричній фабриці в Шкаго.

Колісь стеріг "отечества", а тепер фабричного скрепу. Фах є фахом і він завжди припадається.

Також маю честь донести, що його петлюрівське пішкоходительство, бувший генерал царської армії, бувший генерал петлюрівської армії, бувший Петлюрів гамбасадор до республіки Гортго, бувший... генерал Сікевич іде на канадійській прері мула хвості крутити.

Злучені Держави мають багато клопоту з тубільцями на Кубі, Філіпінах і Гогололю. Збунтуються тубільці — американська демократія здушує повстання військом; збунтуються військово — демократія здушує повстання поліцією; збунтуються поліція — американська демократія здушує повстання військом; збунтуються військово й поліція — тоді тубільці здушають американську демократію.

Обовязково хтось когось мусить душити. Без душення не можна.

Рипинді збирається підняти повстання і "вистріляти" галицьку інтелігенцію. Рипинда сердиться, що Попович перестерігає українських робітників і фермерів перед шкідливим вихованням дітей, себто перед бандитизмом.

Рипинда сердиться, що комуністи не штуршують загинуло 50 тисяч людей в Китаю.

Рипинда сердиться за те, що українська інтелігенція на Україні лупить доволка радянської влади, а питує петлюрівщину.

Рипит Рипинда на всі заставки, рипить бідна. Рипит, бо куди не повернешся — червоні іскри пелуть.

Куркуленко.